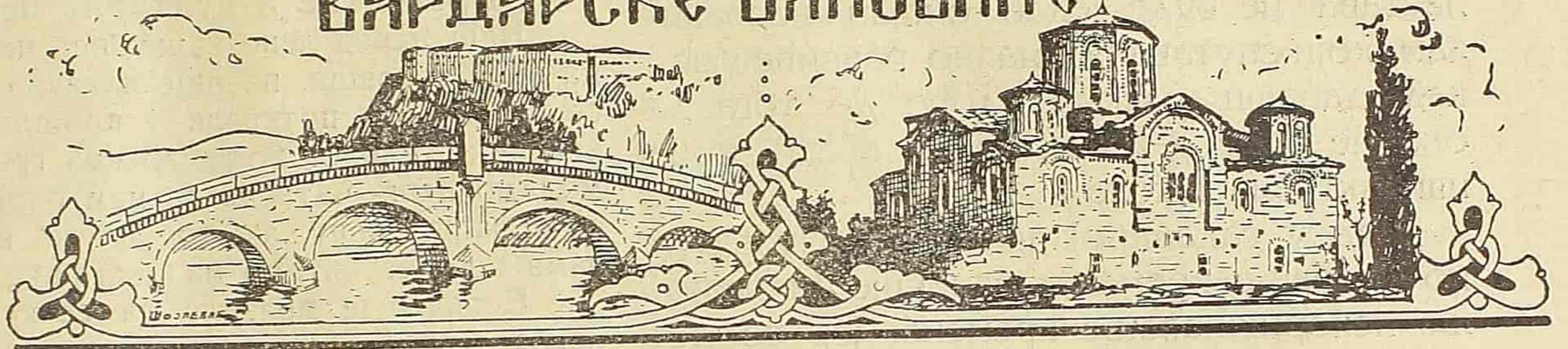

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

31 ОКТОБРА 1931. ГОД.
СУБОТА

БРОЈ 2 ДИНАРА

ГОДИНА II. Број 99.
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80, а за иностранство 140 динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа. — Уредник СИМИЋ СТЕВАН, директор гимназије у пензији.

Стара и нова школа

У свима наукама и вештинама, као и у целом свету, постоји закон еволуције. На ком је ступњу био некада човек — до чега је сада доспео; на коме стадијуму су биле астрономија, медицина — како су се сада развиле. Слично је било и са школом, наставом и васпитањем. Познато је да некада није ни постојала школа као васпитна установа. А каква је била настава н. пр. у кинеским школама у старом веку! Зар не мучење у правом смислу? И, па закону еволуције, развијала се и школа, мењали су се циљеви васпитања, усавршавала се наука о васпитању, исто тако и дидактика.

Пре Карла Ритера и Песталоција владао је у настави *вербализам*, и он је у своје време био добар, јер се није знало за нешто боље. Вербализам је остао у настави док га није заменио принцип *саморадње*, принцип размишљања о ономе што се научило. Међутим још онда се увидело да ово није доста и Русо пише: »Емилу ће сам радити карту свога места«. Увидело се, дакле, да је *учиши* ниже од *радили*, и тражио се рад, рад физички поред духовног. Али, може се рећи, да су ове Русовљеве и друге Песталоцијеве, па и Фребелове речи остале само то до најновијег доба. Идеја, пак, о радној школи, изазвана стварним потребама живота, није се угушила, него је чекала погодне прилике да пређе у дело. Ни једна се идеја није

одмах и на једанпут остварила, — ово важи и за идеју о активној школи.

Принцип активне школе је: *васпитање за рад и помоћу рада*, а сврха — стварање моралних и активних људи и корисних чланова друштва. У настави важи правило: пронаћи код ђака природне способности и њих водити; управљати се према дечјој индивидуалности; даровиту децу не запостављати, већ нарочито помагати; слабонадарену и ненормалну децу издвојити у нарочите заводе.

Неке присталице Хербартове, старе или данашње школе, оштро осуђују покрет за активном школом. Они поборницима радне школе приписују нека произвољна мишљења с намером да овај покрет »исмеју«. А зар тиме не чине велики грех, јер испред точка прогреса подмећу кладу — премда велику као трун? Нико од поборника нове школе не каже да ће ученици њени сваког дана »само певати и свиркати«. Нико не ради на томе да школа постане радионица за пријатну забаву, него за пријатан рад, или боље за рад који неће бити досада. Да се настава у радној школи бити знатно лакша од садашње наставе не треба нико да нам пружи гаранتيју. То је извесно.

Хербартовци признају да данашња школа није завидна и беспрекорна зато: што преоптерећује дечји дух гомилом сувопарних знања; што је наставу свела на очајан вербализам, који спутава нормално развиће ума; што је младог учитеља упрегла у васпитачки посао пре него што га је наору-

жала солидном спремом. Поборници нове школе раде на томе да данашња школа не буде неугледна, да не преоптерећује дечји дух гомилом сувопарних знања, да настава не буде један очајан вербализам, који спутава нормално развиће ума... кад данашња школа дође до тога да ово не буде — тада ће се звати нова или активна школа.

Рад у садашњој школи није узалудно траћење времена; али није ни најбоље искоришћавање времена, јер се тим радом преоптерећује дечји дух гомилом сувопарних знања. Сувопарна знања нису практична, чланови друштва накљукани таквим знањима не могу бити корисни у оноликој мери, колико би корисни били, када би располагали практичним знањима, или боље умешнршћу да лако примене стечена знања. Живот није »теорија« него »пракса«. Зато школа не сме да буде »теориска« већ »практична«. Садашње учење јесте некакав рад; али тај рад, због тога што је »један очајан вербализам, који спутава нормално развиће ума«, не даје најбоље резултате,

Млади васпитачи виде недостатке данашње школе, зато устају и често говора о радној школи. Ако пак нема увек доследности између речи и дела није чудновато, јер такве их је створила данашња школа. А недоследност може да буде и духовни недостатак, који је био и код Песталоција, јер се зна да је говорио против телесног кажњавања ђака, а сам се служио телесним казнама. Што је покрет захватио велики број присталица и што се о новој школи прилично у јавности расправља може да значи само колико је идеја сазрела и како је њено остварење потребно данашњем друштву. Писање о радној школи несумњиво ће се наставити, без обзира на какве приговоре, и продужиће се до њеног потпуног остварења.

Наум Ј. Ристић
учитељ из Прилепа

Кичево

IV.

Просветне и културне прилике

Наш народ лепо каже: поп чита из књиге, па опет погреша, па није никакво чудо што су се и нехотице поткрале у прошлим чланцима неколико мањих штампарских грешака зашто молимо наше читаоце да нам опросте, јер кад се опрашта попу, зашто да се не опрости и нама који не читамо из књига кад ово пишемо.

Познато је правило да се култура једног народа цени према броју писмених лица, али и поред тога наши доскорашњи господари Турци нису обраћали потребну пажњу просвећивању широких народних слојева. А у колико је турска раја постизавала извесних користи, има да захвали првенствено потпори коју је указивала онда Краљевина Србија. Наше ослобођење и уједињење проузроковало је и у томе погледу велики прескрет, јер напори који су учињени за последњу деценију и успеси који су забележени за то време, дају нам пуно права да се поносимо и пред највећим европским народима. Да се и овде послужимо са бројкама, које ће најлепше и најизразитије да потврде нашу констатацију. Данас постоје у Кичеву и његовом срезу 38 школа са 2806 ученика и 54 учитеља. За протеклих дванаест година подигнуто је 20 нових потпуно модерних школских зграда. Ја сам посетио и разгледао две такве школе, у Мидинцима и Кленовцу, а имао сам прилике да добијем и фотографије и свих осталих нових школа. То су праве виле које су најлепши украс појединих села. Зграде су од солидног материјала, са пространим, светлим и хигијенским учионицама, са дуплим прозорима. Неке имају простране сале за свечане скупове, а за наставнике су резервисана потребна одељење, тако да они ни по нашим градовима не могу имати лепших станова. Пред сваком школом подижу се леви вртови, што све скупа даје слику интензивног прогреса. На челу просвете у овоме срезу је г. Ђока Николић, школски надзорник, родом из околине Велеса, наш стари национални радник, који са пуно воље и преданости обавља поверену му дужност. Од њега сам сазнао да су учитељи поглавито млади људи који улажу пуно љубави у посао, а међу овима има их и правих мисионера, који са јаком енергијом и разумевањем шире у народу писменост и корисна знања. Ми се овим постигнутим резултатима можемо само похвалити и поносити, у толико више, што је све то урађено за врло кратко време.

Напоредо са просветним прогресом развијају се, шире и напредују и многа културна, хумана, витешка и национална удружења, која скупа дају лепу слику социјалног живота у Кичеву. Таква су: Коло Српских Сестара, које води старање о Женској Занатској школи, Соколско Друштво, Удружење Црвенога Крста,

подружина Јадранске Страже, Друштво Југословенске Омладине, Удружење резервних Официра и Ратника, Четничко Друштво, Учитељско и Ловачко Друштво као и Музичко друштво које је у саставу Соколског Друштва. Као што се види, овде постоје десет удружења која су до сада забележила лепих успеха, јер су на челу ових лица која са пуно самопрегоревања раде у дубокој већи, да тиме помажу солидан основ народној будућности. Ми ћемо се постарати да згодном приликом изнесемо историјат ових удружења, која то са пуно права заслужују, а сада да посветимо неколико речи и нашем познанику о коме је било говора у првом чланку овога написа.

дио за Кичево и његову околину више но што је учинио ма који посланик из наших крајева, залажући се колико за опште државне интересе, толико исто и за крај који му је дао то поверење. Он је једини посланик, који је доиста учинио сва дата обећања урадивши и много више, но што је се дало предпоставити, редак пример умалаштва, енергије, родољубља и добродетеља! Да споменемо само неколико установа које су у тесној вези са делатношћу г. Трпковића: Првостепени Суд, водовод, народно купатило, пуковска команда, касарне; даље поклатио је соколском друштву све потребне инструменте за блех музику, једно лено звоно за нову пркву у селу Раптану, послао

Паварни дан у Кичеву.

Господин Ставра Трпковић

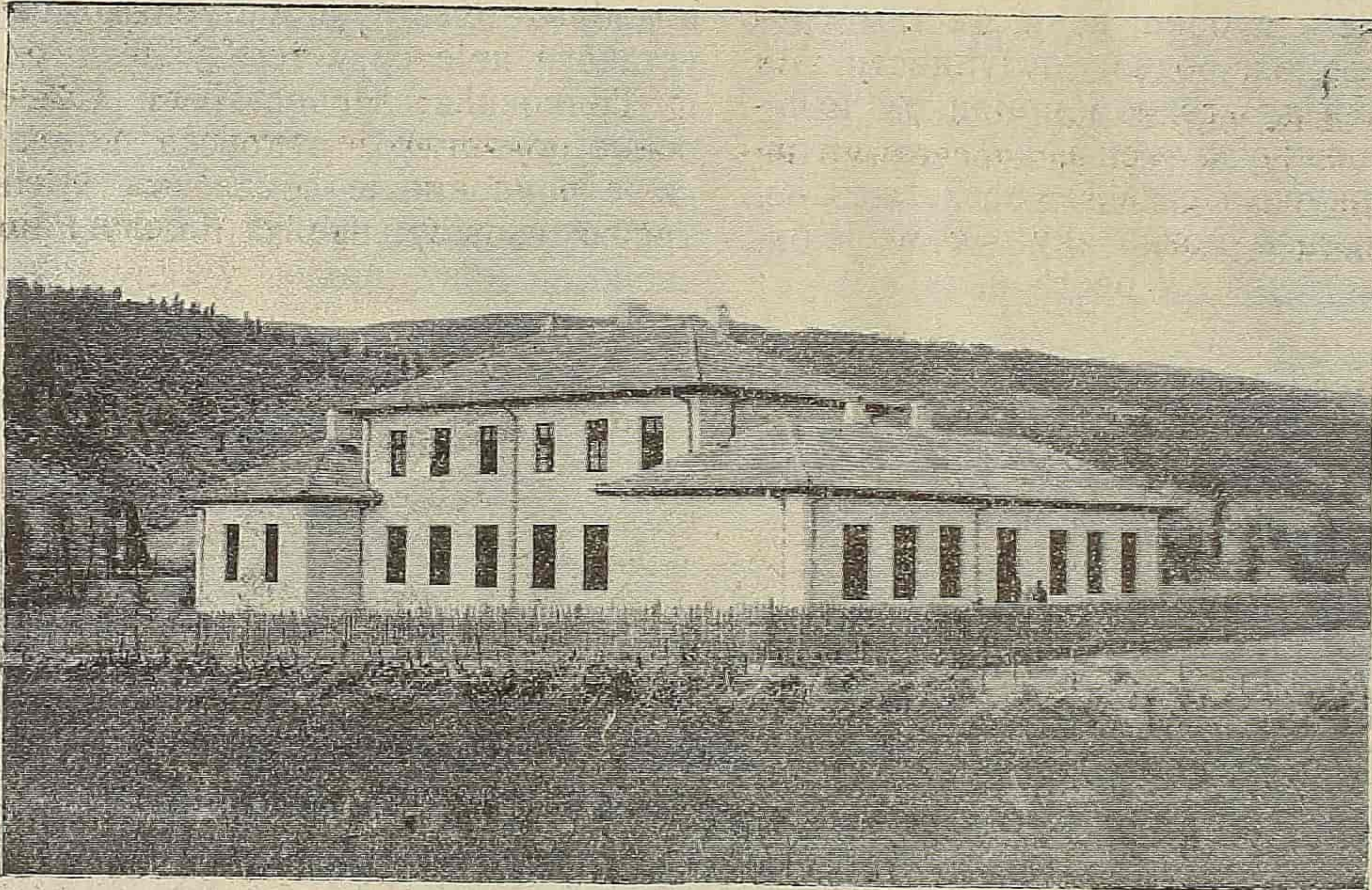
Било је то 1925 године, када сам посетио Кичево, те навратих у кафану *Оријент*, чији су зидови били прекрпљени са изборним прогласима разних кандидата. И сви су они обећавали народу све могуће ствари, а само је доктор Курандић бљувао на почившег Ђирковића нападајући га невероватно тешким увредама и оптужбама. Тада сам се задржао нешто пред плакатом г. *Ставре Трпковића*, рентијера из Београда, пореклом из Кичева, који је такође молио бираче да га бирају за народног посланика, ако желе да им Кичево буде напредно, а он им је задавао тврду веру да ће и остварити све оно, што обећава. И Кичевчани су мудро поступили, када су тада дали своје гласове за човека, који им је, својим радом не једном документовао да пре свега цени своју дату реч. Госп. Трпковић је као посланик, ура-

из Јагодине 1000 садница јабука, које су бесплатно подељене народу у срезу, добавио извесну количину француских ораха, који су раздати по срезу, купио је овога лета са Новосадске и Бечкеречке изложбе више пари кокошију и поклатио Кичеву и Берову у малешком срезу, за приплод, осим тога врло често набавља и поклатио школама корисне књиге, а поред тога даје годишње по 5000 динара да се поделе петорици жандарма који се буду одликовали у ревносном вршењу службе. На његово заузимање држава је поклатио овоме срезу 500 плугова, који су раздати народу. Једном речју његова делатност у вези са племенитом дарожљивошћу манифестује се у свима правцима друштвеног живота. Он је по сазнању исти овакав и према осталим нашим крајевима а у Београду га добро памте и многи ђаци према којима је такође вазда предусретљив и издашан

као што је великодушан добротвор и према свима Јужносрбијанцима који долазе у престоницу ради посла.

Г. Ставра Трпковић је данас одборник београдске општине, члан управе Београдске задруге, члан управе фабрике стакла у Параћину,

кама са знатно измењеном психологијом савременог друштва, г. Ставра Трпковић ужива неподељене симпатије и велико уважене у својем вилајету, те није никакво чудо што се, после њега, нико није хтео појавити са амбицијом да му буде супарник на изборима. Кичевчани су

Школа у с. Мидинцима

Ученици основне школе у с. Велмевцима

даље је у задужбинском одбору Министарства Просвете и уз то председник Удружења Јужносрбијанаца који је ово друштво веома задужио лепим успесима обезбедивши му и велики плац у вредности од 800.000 динара, који је Београдска општина поклонила на његово заузимање.

И доиста овакви су људи ретки и то врло ретки, по и ако живимо у послератним прили-

и овом приликом пружили пред целим светом сјајан доказ ритерске отмености изразивши непоколебљиву жељу да им и опет буде народни посланик чика Ставра Трпковић, јер им је он један од најдостојнијих и најбољих претставника.

Соколске вести

Управа Соколског Друштва — Матице Скопље неуморно ради на припремању прославе Соколског празника 1 децембра; спрема своје чланове вежбаче да што у већем броју увежбају прашке соколске вежбе ради одласка из Скопља у што већем броју за Праг на слет који ће се одржати у Прагу 1932 године. Матица је набавила инструменте за соколску музику где се обучавају преко четвдесет младих — мештана свако вече у Соколском Дому а под вођством брата Саве Дреновца.

Поред свих радова у Друштву Управа је на дан 18 овог месеца основала другу сеоску соколску чету у Душановцу.

У Душановцу је било велико интересовање међу насељеницима и мештанима јер су у великом броју изашли на железничку станицу да дочекају делегате Соколског Друштва — Матице Скопље.

Мештани су одвели делегате у основну школу где је било још више сакупљених ради оснивања чете.

Збор је отворио учитељ Давидовић Јован из Душановца,

Брат Аћим Поповић старешина Соколског Друштва — Матица Скопље одржао је говор о значају оснивања сеоских соколских чета на селу као и циљ и рад за добро нашег народа. Збор је одобрио говор брата Аћима Поповића и сви присутни уписали су се за чланове чете.

Приступљено је и избору управе. За старешину изабран је брат Јездић Јован шеф станице у Душановцу, заменик Жерајић Никола економ из Душановца, тајник брат Давидовић Јован учитељ, благајник Саво Ђурић, начелник Новаковић Милош, а књижничар Жерајић Светозар, ревизори Богојевић Тројан и Петрушевић Трипун.

По избору управе брат Аћим Поповић у присуству збдра извршио је заклетву нове управе где су дали своју часну реч да ће радити на пољу соколства на селу за добро Краља и Отаџбине.

Нова управа заказала је седницу по подне ради детаљнијег договора о раду.

Осоговски манастир

У дивном и некада романтичном крају, у шуми миришљавих липа и четинара, под Осоговом близу Криве Паланке, византијски цар Диоген подиже манастир Св. Јоакима Осоговског „Саранда Паски“, што ће рећи, да је светац преко четрдесет лађа бродило, да у заносној и најзгоднијој природној чари посвети своју душу и угоди Господу Богу.

Као победник, гордо стоји овај храм, прикован у стени Бабиног Потока, да кроз сва

мучна времена гледа потиштену рају и болон уздише за слободом свога народа, сањајући славу и величину православља. У њему седи оци проповедају божанску моћ и сузама уморених очију квасе вековне стубове судбом потамнеле. А бујна шума једном својим, уз мирис измирне и тамјана, носила је жалне песме проповеди далеко... далеко у васиону... док је бистри поток доле ка југу хитео царском престолу да кроз сребрну пену бистрих суза излије бол овог усамљеног храма...

Прошла су времена, прохујале судбе; историја своје прича, а манастир Св. Јоакима Осоговског и данас проповеда: слогу, љубав и мир.

Подигнут је у доба великих светских манифестација, у доба моћних и силних и у доба црквених превласти заједно са манастиром лесновским и Св. Прохором Пчињским што предање приказује, да су им свеци у исто време живели. Он датира из времена старе грчке културе али је у доба наше моћи из основа обновљен.

Својом световном моћи манастир Св. Јоакима добива привлачну снагу молитвеника и верних, да га посећују и турске паше и уз густе колутове цариградског „тутуна“ сећају и бележе: да у манастиру има доста конака и око триста постеља и онолико пива и јестива! Њега посећују српски владари. Прича се да је при пролазу за велдбуждску војну и сам цар Душан са Стеваном Дечанским свратио у манастир да се помоли свецу за победу. Ћустендилски господар Константин Дејановић у неколико пута поправља манастир.

Велики светски преврати, где култура света пада и испод привредног инстинкта и утицај времена, ишли су на руку да се наше богомоље сруше и затрпају идеје покојних мисли нашег православља.

Манастир Св. Јоакима је много пута страдао. Њега је године 1911 једна стена скоро затрпала. Северни део зида је оборен. Порушена су 4 мала и 2 велика кубета, два камена стуба и иконостас.

Иницијативом старешине, седог старца г. Миловановића, великог поборника наших световних и хуманих установа, оправке се приводе крају, тако да ће се кроз неки дан и покрити. Само још иконостас...!?

Тако ће и овај наш најстарији храм бити поправљен, где ће седи деда Методије и даље спроводити божје мисли и скупљати верне и побожне...

20. октобра 1931. године
у Кр. Пмланци.

Свет. Матровић
пољ. референт

Своју славу „Св. Луку“ славим 31-18-X-1931. године. Стан: Краљице Марије ул. бр. 67 — до Команде места, у Скопљу.

Вој. Ј. Моловић,
бански инспектор

Нове књиге и часописи

Изашао је из штампе

Алманах Краљевине Југославије, одељак 5 и 6 (за март—август 1931.) са детаљним прегледом управе, администрације и свију важнијих установа бановина: *Дринске, Зетске, Дунавске, Моравске, Вардарске и Управе града Београда.*

У истом броју су штампани:

Општи статистички преглед Краљевине Југославије.

Алфаветски преглед свију управних власти (окружних инспектората, срезова, среских испостава), општина и градова за целу државу.

Претходни резултати пописа становништва од 31. марта 1931.

Са овим одељцима завршен је IV Јубиларни сvezак Алманаха Краљевине Југославије за год. 1931., који је посвећен општем приказу државног устројства и свију грана државног живота Краљевине Југославије, а штампан је с одобрењем Централног Пресбиороа Претседништва Министарског Савета по званичним подацима.

Сви су прегледи у Алманahu израђени и контролисани најновијим подацима, а велики информативни материјал уређен је толико стручно и прегледно да само дело постаје уистину неопходном привучном књигом у сваком уреду, књижници и у свакој већој пословници.

Цена је: IV. свеска Алманаха за г. 1931. — Дин. 250.—, посебног издања „Унутрашња управа“ са прегледом појединих бановина — Дин. 150.—

Главно уредништво Алманаха Краљевине Југославије — Загреб VI.

Главни уредник: Виктор Манакин, Загреб, Жерјавићева 4, Телефон 80-14.

ОГЛАСИ

Конкурс

Општини вар. Липљана у срезу Грачаничком потребан је један деловођа који има све услове предвиђене чланом 114 Закона о општинама и један благајник.

Плата са припадностима предвиђена је за деловођу 1400 дин. месечно а за благајника 1350 динара.

Кандидати који се осећају способним за ова звања позивају се да се са уредним молбама и документима јаве општини најдаље до 14 новембра 1931 год.

Изабрани кандидати имају ступити на дужност одмах чим одлука о њиховом избору буде постала извршном,

Из канцеларије Општине вар. Липљана 18 октобра 1931 г. у Липљану Бр. 8. п. 1—1

Конкурс

На основу наређења Министарства Социјалне Политике и Народног Здравља С.Бр. 12543 од 29. јуна 1931. г. а у вези § 43. закона о лекарима Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине у Скопљу расписује овим конкурс за попуњење места здравственог референта среза поречког са седиштем у Јужном Броду.

Кандидати који желе конкурисати на ово место морају поднети уз молбу ове документе:

1) документа по §§ 2, 3 и 4. закона о чиновницима;

2) диплому о свршеном медицинеком факултету у оригиналу или овереном препису, као и доказ да је уписан у именик једне од лекарских комора. Ако је кандидат свршио студије на страни, диплома мора бити нострифицирана.

3) Крштеницу и доказе о брачном стању, броју деце и годинама њиховог рођења.

Изабрани кандидат уживаће сва права по закону о чиновницима.

Пријаве са свима документима доставити директно Санитетском Одељењу Министарства Социјалне Политике и Народног Здравља најдаље до 15. новембра 1931 године.

Из канцеларије VI одељења за социјалну политику и народно здравље Вардарске Бановине VI Бр. 25625 од 23. октобра 1931. године.

Управа дечјег дома у Битољу

Набавка животних намирница

Управа Дечјег дома у Битољу одржаће на дан 2 децембра 1931 год. од 11 часова пре подне, прву усмену јавну лицитацију за набавку животних намирница, у својој канцеларији у улици Аристџа Бријана 110.

У случају да ова лицитација не успе друга ће се одржати на дан 19 децембра 1931 године.

Кауција се полаже на сам дан лицитације комисији, пре почетка исте, која износи: за наше поданике 5% од целокупне вредности предмета који се лицитира, а за стране поданике 10%.

Накнадне понуде неће се ни од кога примати.

Ближи услови могу се видети свакога дана у канцеларији дома.

Позивају се заинтересовани да узму учешћа на лицитацији. Лицитанти су дужни показати комисији документа која се траже тач. 6 чл. 13 Правилника за извршење законских одредаба из одељка Б“ уговора и набавке.

Из канцеларије Дечјег дома Вардарске бановине у Битољу, Бр. 766 од 22 октобра 1931 године.

Пољопривредна школа у Тетову

Управа Ниже Пољопривредне школе у Тетову продаће путем јавне усмене лицитације, у скраћеном року, разне старе изупотребљене ствари одобрене за расходовање.

Лицитација ће се одржати од 8 часова пре подне у економату школе на дан 12 новембра у случају неуспеха друга 27 новембра и трећа 11 децембра 1931 год.

Лицитанти полажу 5% на каси школе и потребну таксу. Ствари могу се видети у свако доба у економату школе.

Из канцеларије управе Ниже пољопривредне школе К.Бр. 1358/31 у Тетову. 1—1

Продаја

Управа Дома Народнoг Здравља у Призрену одржаће у петак 20. новембра 1931 год. у 10 часова пре подне, у свој гаражи у улици Цара Уроша број 31 у Призрену јавну усмену лицитацију, на којој ће бити исложени продаји:

1. писаћа машина система „Ерика“ са поклопцем од мушеме;

3 спољне и 3 унутрашње гуме за аутомобил система „Ага“ и

1 аутомобил система „Ага“ са прибором и алатом.

Ове су ствари расходоване решењима Кр. Банске управе Вардарске бановине VI Бр. 9534/31 г. и VI Бр. 20235/31 г.

Услови продаје могу се видети сваког радног дана у канцеларији Управе Дома Народнoг Здравља у Призрену за време канцелоријских часова.

Бр. 3019 Из канцеларије Дома Народнoг Здравља 16 октобра 1931 године у Призрену. п. 1—3

Набавка намирница

Решењем управника болнице Бр. 1324 оп 7-Х-1031 г. а на основу одредаба чл. 82—105 Закона о државном Рачуноводству и прављеника, за извршење одредаба из одељка „Б“ уговора о набавкама — Управа бановинске болнице Вардарске Бановине у Кавадару одржаће на дан 10 новембра 1931 г. прву усмену јавну лицитацију, за набавку свих животињих намирница и осталих болничких потреба, а за време од 1 децембра 1931 г. до 31 марта 1932 год.

Лицитација ће бити јавна, а одржаће се у економату ове болнице, почев од 8 часова па све до 17 часа.

Ако ова лицитација не би успела, има се одржати друга на дан 25 новембра 1931 год. под исаим условима.

Услови ове лицитације могу се видети сваког радног дана у економату ове болнице.

Из канцеларије Бановинске болнице Вардарске бановине у Кавадару к. Бр. 1324/31 год.

3—3

**Пољопривредна школа у Лесковцу
Лицитација**

Управа Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу на дан 17. новембра 1931 г. одржаће прву јавну лицитацију за испоруку хлеба и меса за исхрану ученика у времену од 1. јануара до 30 јуна 1932. год.

Услови се могу видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији Управе као и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом и то 5% за наше и 10% за стране поданике.

У смислу чл. 93 закона о Државном рачуноводству накнадне понуде неће се примати.

Позивају се заинтересовани да узму учешћа на лицитацији. Собом имају понети и то: уверење о плаћеној порези и уверење о подобностима за лицитирање.

Ако прва лицитација не успе, друга ће се одржати 7 децембра, односно трећи 14 децембра тек. год.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу бр. 1678 од 15 нов. 1931. године.

1—1

Управа.

**Набавка намирница за бановинску
болницу у Велесу**

На основу закона о Државном рачуноводству чл. 82—105 и наређења Краљевске банске управе Вардарске бановине VI Бр. 10418 од 25 априла 1931 год. Управа бановинске болнице у Велесу одржаће прву усмену лицитацију за испоруку намирница болници од 1 јануара до конца јуна 1932 год., сем за псврће, зелен и воће од 1. јануара до конца марта 1932 год.

Лицитација ће се обавити у болничкој канцеларији следећих дана:

1) на дан 19. новембра 1931 год. у 11 час. пре подне за хлеб:

а) 1200 килограма белог хлеба у вредности дин. 4.150.—

б) 1,329 килограма црног хлеба у вредности дин. 4.700.—

Истога дана у 2 часа по подне за испоруку поврћа и зелени у вредности дин. 5000.

2) на дан 20 новембра 1931 год. у 11 часова за испоруку меса и масти свињске и то:

а) 1.545 кила меса говеђег и др. у вредности динара 20.600.—

б) 120 кила масти свињске и др. у вредности динара 1.590.—

Истога дана у 2 часа по подне за млечне производе:

а) 2.850 кила млека пресног у вредности динара 13.200.—

б) 830 кила млека киселог у вредности динара 4.500.—

в) 23 кила сира у вредности динара 300.—

3) на дан 21 новембра 1931 год. у 11 ча-

сова пре подне за испоруку бакалских намирница у вредности динара 38.500.—

Истога дана у 2 часа по подне за испоруку мртвачких сандука у вредности динара 2.000.—

За испоруку ових намирница лицитанти су дужни положити кауцију на каси ове болнице у следећем износу:

- 1) За испоруку хлеба белог и црног д. 500
- 2) „ „ поврћа и зелени „ 300
- 3) „ „ меса и масти „ 2000
- 4) „ „ млечних производа „ 1000
- 5) „ „ бакалских намирн. „ 2000
- 6) „ „ мртвачких сандука „ 100

На ову лицитацију страни поданици немају права лицитирати.

Лицитанти су дужни показати претседнику комисије документа, која се траже тач. чл. 13 правилника за извршење законских одредаба из одељка „Б“ уговори и набавке.

Ако прва лицитација не буде успела било из којих разлога, друга лицитација одржаће се на дан 14 15 и 16 децембра 1931 год. истим редом.

Позивају се заинтересовани да узму учешћа на лицитацији.

Из канцеларије бановинске болнице у Велесу бр. 2358 од 16 октобра 1931. године.

1—3

Пољопривредна школа у Лесковцу

Продаја црног лука

Управа Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу на дан 18 новембра 1931 год. одржаће прву јавну лицитацију за продају 1500 кгр. црног лука.

На име кауције лицитант је дужан по излицитираној цени положити 5% од целокупне вредности купљеног лука.

Лицитант, на кога буде остала лицитација дужан је положити 1% на име државне таксе од излицитиране цене која ће се прилепити на протоколу лицитације.

Лицитација је за купца обавезна одмах чим се на протоколу потпише, а за Управу школе кад протокол лицитације одобри Банска управа Вардарске Бановине у Скопљу.

Позивају се заинтересовани да узму учешћа на лицитацији.

Ако прва лицитација не успе друга ће се одржати 8 децембра односно трећа 15 децембра т.г.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу Бр. 1679 од 17-Х-1931. год

1—1

Кретање заразних болести на територији Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине

За време од 1. до 31. септембра 1931. год.

Ред. број	ОБОЛЕЊА	Остало од пр изешт	Нови случајеви	Свега боловало	Од свих случај.		Остаје
					оздр.	умрло	
1	Febris flava						
2	Variola vera						
3	Thyphu exanthemat		2	2	1	1	
4	Typhus recurens						
5	Tiphus abdominalis	30	42	72	22	11	39
6	Dysenteria	44	21	65	42	5	18
7	Scarlatina	26	66	92	30	9	53
8	Diphtheria et Croup—	24	76	100	49	12	39
9	Encephaliti lethargica						
10	Mening corebro spinalis epidemic.						
11	Morbili	3	32	35	34		1
12	Erysipelas	20	25	45	28		17
13	Malleus						
14	Tetanus		2	2	1		1
15	Anthrax	11	14	25	19	3	3
16	Trachoma	1		1	1		
17	Sepsis pnerperali	1	6	7	3	2	2
18	Lepra	2		2			2

Из Одељења за социјалну политику и народно здравље у Скопљу VI. № 24991/31.

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.
Чековни рачун 80.121. — Стан уредника: Кеј Краља Александра 117.

Штампарија и књиговезница Василија Димитријевића — Скопље, Краља Петра — Телефон 182